

Żądania strony skarżącej

- częściowe stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 lit. a) decyzji Komisji C(2005) 4012 wersja ostateczna z dnia 20 października 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 Traktatu WE (sprawa COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy, Włochy) w zakresie, w jakim dotyczy dłuższego czasu trwania naruszenia (uznanego za zakończone w dniu 19 lutego 2002 r. zamiast najpóźniej w dniu 15 stycznia 2002 r.);
- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. b) zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim spółka Mindo powinna być zostać zwolniona w całości z grzywny na podstawie komunikatu Komisji w sprawie nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych lub ewentualnie znaczne obniżenie kwoty grzywny nałożonej solidarnie na Mindo i na „Alliance One International”;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że kilka przedsiębiorstw, w tym skarżąca, naruszyło art. 81 ust. 1 WE, zawierając porozumienia lub stosując praktyki uzgodnione we włoskim sektorze surowca tytoniowego. Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji, wskazując — po pierwsze — na rzekome naruszenie jej uzasadnionych oczekiwań związanych z zastosowaniem wspomnianego komunikatu. Skarżąca kwestionuje odrzucenie przez Komisję złożonego przez nią wniosku o objęcie jej zwolnieniem z grzywny na tej podstawie, że inne niż skarżąca przedsiębiorstwo było do niego uprawnione. Zdaniem skarżącej to przedsiębiorstwo nie spełniało wymogów określonych we wspomnianym komunikacie, a Komisja nie udowodniła, że nie spełniała ich również skarżąca.

Tytułem żądania ewentualnego skarżąca podnosi, że zaprzestała naruszeń najpóźniej w dniu 15 stycznia 2002 r., nie zaś w dniu 19 lutego 2002 r., a więc na tej podstawie należy odpowiednio obniżyć nałożoną na nią grzywnę.

Skarżąca uważa następnie, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i zasadę pewności prawa oraz obowiązek uzasadnienia w odniesieniu do oceny zakresu działań ograniczających skarżącą. Zdaniem skarżającej Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że skarżąca uczestniczyła w porozumieniach dotyczących cen kupna oraz wysokości nadwyżki produkcji wyłącznie w 1998 r. i w 1999 r. oraz że uczyniła to w ramach dozwolonych w prawie włoskim porozumień międzyzawodowych.

Skarżąca wskazuje ponadto na naruszenie prawa do obrony oraz zasady proporcjonalności i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w związku z ustaleniem podstawowej kwoty grzywny. W tym względzie skarżąca twierdzi, że podstawowa kwota grzywny znacznie przewyższa całkowitą wartość produktów objętych praktykami kartelowymi; że Komisja popełniła błąd w ocenie dwóch potencjalnych skutków praktyk ograniczających wymienionych w zaskarżonej decyzji; że wspomniane dwa skutki pojawiły się po raz pierwszy w zaskarżonej decyzji i nie były wymienione w piśmie

w sprawie przedstawienia zarzutów oraz że Komisja błędnie zastosowała współczynnik mnożny w celu ustalenia podstawowej kwoty grzywny, nie uwzględniając faktu, że w okresie wydania zaskarżonej decyzji skarżąca nie wchodziła w skład żadnego dużego międzynarodowego przedsiębiorstwa.

Skarżąca wskazuje następnie na naruszenie obowiązku uzasadnienia oraz zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań w związku z zarzucanym Komisji nieuwzględnieniem niektórych okoliczności łagodzących, w szczególności szybkiego zakończenia naruszenia oraz minimalnych skutków działań ograniczających przypisanych skarżącej.

Wreszcie skarżąca podnosi naruszenie zasad proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań, jak również obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do zastosowania pkt 5 lit. b) wytycznych Komisji, dotyczącego szczególnego kontekstu społeczno-gospodarczego, w jakim praktyki ograniczające miały miejsce. Skarżąca dodaje ponadto, że ustalając wysokość grzywny, Komisja nie uwzględniła wyjątkowo słabej sytuacji gospodarczej skarżącej oraz jej możliwości płatniczych.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2006 r. — Alliance One International przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-25/06)

(2006/C 60/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alliance One International, Inc. (Danville, Stany Zjednoczone) [Przedstawiciele: C. Osti, A. Prastaro, adwokaci]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 lit. a) decyzji Komisji C(2005) 4012 wersja ostateczna z dnia 20 października 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 WE (sprawa COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy, Włochy) w zakresie, w jakim dotyczy on SCC, Dimon Inc. i Alliance One;
- odpowiednie obniżenie grzywien nałożonych na Transcatlab i Dimon Italia- Mindo, tak by nie przekraczały one 10 % obrotu tych przedsiębiorstw w ostatnim roku obrotowym;
- ewentualnie, obniżenie grzywny nałożonej na Transcatlab i Dimon Italia-Mindo w związku z tym, że współczynnik mnożny nie znajduje zastosowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że kilka przedsiębiorstw, w tym skarżąca oraz jej spółki zależne, Transcatab i Dimon Italia, następnie pod nazwą Mindo, naruszyło art. 81 ust. 1 WE, zawierając porozumienia lub stosując praktyki uzgodnione we włoskim sektorze surowca tytoniowego.

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji, twierdząc w pierwszej kolejności, że Komisja naruszyła zasady regulujące odpowiedzialność spółek macierzystych poprzez pociągnięcie skarżącej do odpowiedzialności solidarnej ze spółkami zależnymi. W tym względzie skarżąca kwestionuje argumenty i dowody przedstawione przez Komisję na poparcie jej ustaleń.

Skarżąca jest również zdania, że Komisja naruszyła art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ poprzez nałożenie grzywny w wysokości przekraczającej 10 % całkowitego obrotu wspomnianych spółek zależnych.

Skarżąca podnosi wreszcie, że Komisja nie powinna była zastosować współczynnika mnożnego w odniesieniu do wspomnianych spółek zależnych, ponieważ nie było to usprawiedliwione wysokością obrotów stron oraz praktyką decyzyjną Komisji. Skarżąca dodaje, że współczynnik mnożny zastosowany względem niej jest wyższy od współczynnika zastosowanego w odniesieniu do innego przedsiębiorstwa, co oznacza oczywiste naruszenie zasady proporcjonalności oraz obowiązku uzasadnienia. Skarżąca twierdzi ponadto, że uzasadnienie zastosowania wobec Mindo współczynnika mnożnego jest niespójne, ponieważ przyjęte zostały różne kryteria w celu ustalenia tej samej grzywny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2006 r. — Universal przeciwko Komisji

(Sprawa T-34/06)

(2006/C 60/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Universal Corp. (Richmond, Stany Zjednoczone)
[Przedstawiciel(-e): A. Riesenkampff, T. Reher, M. Holzhäuser, C. Swaak, M. Mollica, adwokaci]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji C(2005) 4012 wersja ostateczna z dnia 20 października 2005 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 Traktatu WE (Sprawa COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy — Włochy) w zakresie, w jakim odnosi się ona do skarżącej,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że kilka przedsiębiorstw, w tym skarżąca oraz jedna z jej spółek zależnych, naruszyły art. 81 ust. 1 Traktatu WE wskutek zawarcia porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze surowca tytoniowego we Włoszech. Na tej podstawie nałożyła ona na skarżącą grzywnę solidarnie z jej spółką zależną.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, po pierwsze, że w zaskarżonej decyzji Komisja przyjęła — nie podając żadnego wyjaśnienia ani obiektywnego uzasadnienia — diametralnie przeciwne stanowisko w porównaniu ze stanowiskiem przyjętym przez nią w sprawie surowca tytoniowego w Hiszpanii, która dotyczyła takiej samej relacji spółka dominująca — spółka zależna, takiego samego okresu czasu, tego samego surowca, takich samych cen zakupu, takiego samego braku zaangażowania lub wiedzy skarżącej. Z tego względu skarżąca uważa, że Komisja nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia, naruszyła zasadę równego traktowania i postąpiła wbrew uzasadnionym oczekiwaniom skarżącej, nakładając na nią grzywnę za naruszenie prawa przez jej spółkę zależną.

Następnie skarżąca podnosi, że Komisja nie dowiodła w sposób wymagany przez prawo, że skarżąca miała decydujący wpływ na zachowanie spółki zależnej. W tych okolicznościach twierdzi ona, że Komisja błędnie uznała, że wymóg przedstawiania sprawozdań i akceptacji przez nią niektórych aktów potwierdzają, że wywierała decydujący wpływ handlowy na jej spółkę zależną, podczas gdy taka sytuacja nie miała miejsca z uwagi na bardzo zdecentralizowaną strukturę i organizację skarżącej.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 stycznia 2006 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-389/04)⁽¹⁾

(2006/C 60/95)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004